

WYROBY PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO	N O R M A B R A N Ż O W A	
	Sadza Pobieranie próbek	
		BN-79 6048-03
		Zamiast BN-70/6048.01 ¹⁾ 29
		Grupa katalogowa X 10

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy są wytyczne pobierania próbek i przygotowywania średniej próbki laboratoryjnej sadz technicznych.

1.2. Zakres stosowania normy. Normę należy stosować w przypadku gdy próbka laboratoryjna używana jest do szacowania średnich właściwości sadz opakowanych i bez opakowań.

1.3. Określenia

1.3.1. Opakowanie jednostkowe. Każda postać opakowania bezpośredniego (worek, bęben, kontener, wagon samowyładowczy i inne) powtarzająca się jako część partii.

1.3.2. Próbka pierwotna. Część partii sadzy pobrana jednorazowo z jednego miejsca sadzy nieopakowanej lub z jednego miejsca opakowania jednostkowego.

1.3.3. Próbka jednostkowa. Część partii sadzy składająca się ze wszystkich próbek pierwotnych pobranych z jednego opakowania jednostkowego.

1.3.4. Próbka ogólna. Część partii sadzy składająca się ze wszystkich próbek pierwotnych pobranych z jednej partii.

1.3.5. Średnia próbka laboratoryjna. Próbka przygotowana z próbki ogólnej, reprezentująca właściwości partii sadzy, przeznaczona do przeprowadzania badań laboratoryjnych, opakowana i przechowywana w sposób zabezpieczający jej identyczność.

2. WIELKOŚĆ PARTII

Partię produktu stanowi sadza tego samego rodzaju, odmiany i gatunku, zawarta w jednym środku transportowym.

¹⁾ W zakresie p. 5.2 i 5.3.

3. POBIERANIE PRÓBEK

3.1. Liczba opakowań jednostkowych. Sadze w opakowaniach jednostkowych uszkodzonych należy wyeliminować. W zależności od liczności opakowań należy wybrać w sposób losowy liczbę opakowań przeznaczonych do pobierania próbek pierwotnych wg tabl.1.

Tablica 1

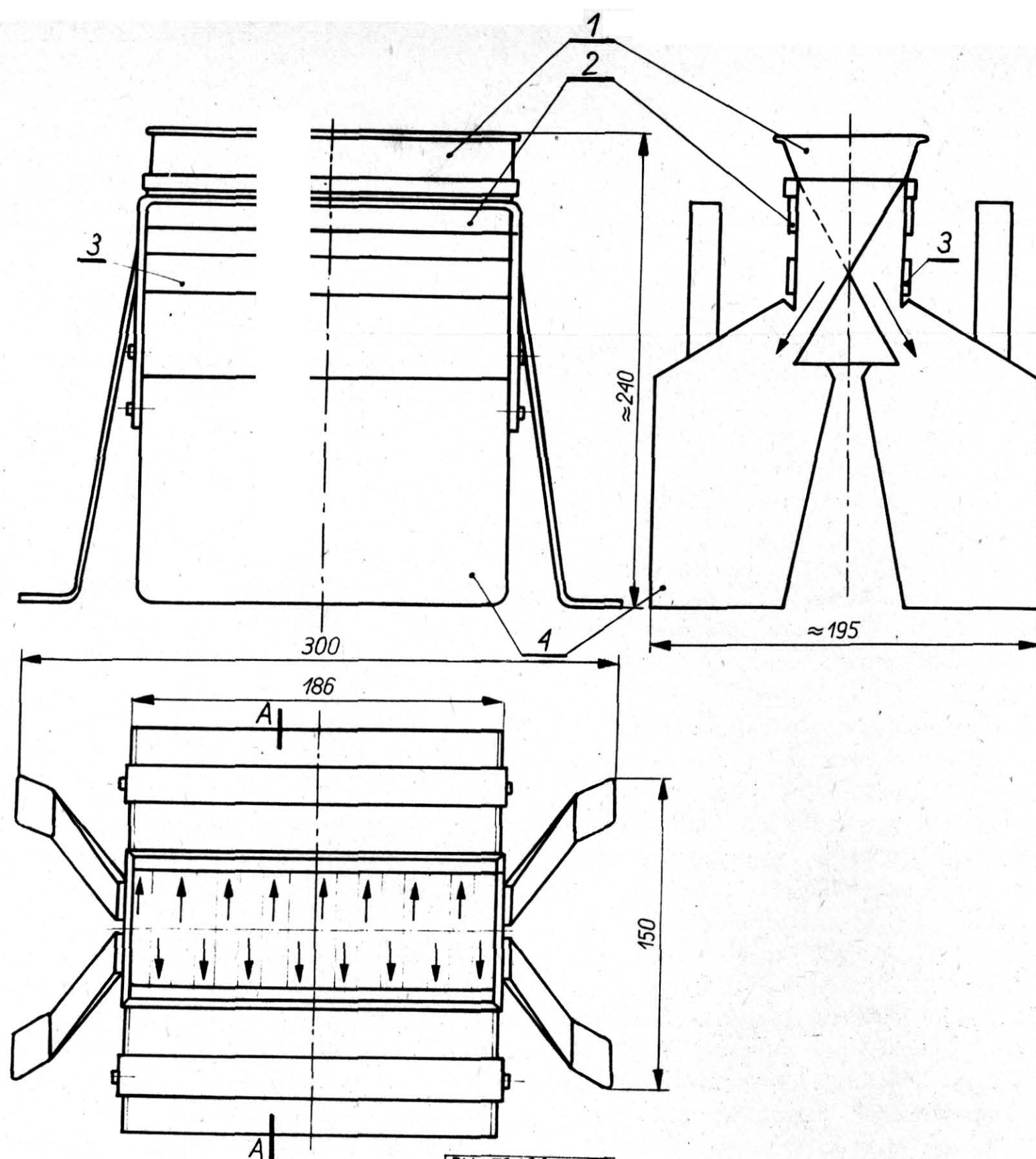
Liczba opakowań jednostkowych w partii	Liczba opakowań, które należy wybrać
do 15	5
16 ÷ 25	7
26 ÷ 63	8
64 ÷ 160	9
161 i powyżej	10

3.2. Przygotowanie opakowań do otwarcia. Opakowania przeznaczone do pobierania próbek należy oczyścić w taki sposób, aby podczas otwierania nie zanieczyścić sadzy.

3.3. Pobieranie próbek pierwotnych. Z każdego opakowania wybranego wg tabl.1 należy pobrać próbnikiem 15 wg PN-74/C-60008 2 próbki pierwotne. Próbki pierwotne z kontenerów i wagonów samowyładowczych należy pobierać próbnikiem 16 wg PN-74/C-60008. Dopuszcza się do pobierania próbek sadzy niegranulowanej stosowanie szufelki z długim uchwytem.

3.4. Przygotowywanie średniej próbki laboratoryjnej. Pobrane próbki pierwotne uśrednić za pomocą urządzenia wg rysunku. Z tak otrzymanej próbki ogólnej w masie co najmniej 2000 g dla sadz granulowanych i zagęszczonych, a 300 g dla sadz niezagęszczonych pobrać szufelką średnią próbkę laboratoryjną o masie 500 g dla sadz granulowanych i zagęszczonych, 50 g dla sadz niezagęszczonych.

Zgłoszona przez Zjednoczenie Przemysłu Rafineryjnego i Petrochemicznego PETROCHEMIA
Ustanowiona przez Dyrektora Zjednoczenia PETROCHEMIA dnia 21 grudnia 1979 r.
jako norma obowiązująca od 1 października 1980 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 5/1980 poz. 36)

4. PAKOWANIE I PRZEZNACZENIE ŚREDNIEJ PRÓBKİ LABORATORYJNEJ

4.1. Pakowanie. Otrzymaną wg 3.4 średnią próbkę laboratoryjną należy umieścić w 2 szczelnych naczyniach. Przesypywanie wykonywać należy małymi porcjami. Porcje należy umieszczać po jednej, kolejno w każdym naczyniu, powtarzając tę czynność, aż do napełnienia naczynia.

4.2. Znakowanie. Na każdym opakowaniu należy umieścić znak próbki zgodny z ewidencją.

4.3. Przeznaczenie średniej próbki laboratoryjnej. Średnia próbka laboratoryjna przeznaczona jest do wykonywania badań zgodności sadz z wymaganiami normy oraz do wykonania analiz rozjemczych.

4.4. Czas przechowywania próbek do badań rozjemczych wynosi 2 miesiące.

5. POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE

Do dnia 31 grudnia 1981 r. dopuszcza się uśrednianie próbek sadzy za pomocą stożka lub przez dokładne wymieszanie w naczyniu odpowiedniej pojemności.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Gliwickie Zakłady Chemiczne CARBOCHEM w Gliwicach.

2. Normy związane
PN-74/C-60008 Próbniki do pobierania próbek produktów bezkształtnych

3. Autorzy projektu normy — mgr Krystyna Urbańska, inż. Barbara Dudek.